

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 15Er/406/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410205977
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Liana Szilágyi
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4410205977.3

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - m. č. Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti povinnému: A. O.Á., K.. XX.XX.XXXX, O. S. XXX, XXX XX S., o vymoženie 350,98 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I.Súd exekúciu **z a s t a v u j e .**

odôvodnenie:

1./Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na peňažné plnenie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp.zn. CP 20731/09 zo dňa 15.12.2009 vydaný Rozhodcovským súdom zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore s.r.o., ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 11.01.2010 a vykonateľnosť dňa 15.01.2010. (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Poverením tunajšieho súdu č.k. 15Er/406/2010-9 zo dňa 27.04.2010 bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava (ďalej len „exekútor“. Tunajší súd Uznesením sp. zn. 15Er/406/2010-19 pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného, a to tak, že na miesto pôvodného oprávneného Consumer Finance Holding, s.r.o. IČO: 35923130, vstúpil na miesto oprávneného Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - m. č. Staré Mesto, IČO: 35 831 154, (predtým Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35931154), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.09.2016.

2. /Podaním doručeným súdu dňa 11.07.2018 povinná predložila súdu podanie, ktoré označila ako návrh na zastavenie exekúcie. Povinná vo svojom podaní uviedla, že vzhľadom k tomu, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok sp.zn. CP 20731/09 zo dňa 15.12.2009, na základe ktorého je proti povinnej vedená exekúcia, ten nespĺňa podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti. Povinná poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v Zmluve o pôžičke a v Podmienkach k zmluve o pôžičke. V článku 15. Všeobecných ustanovení Podmienok Zmluve o pôžičke poukázala na neprijateľnú rozhodcovskú doložku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa, teda povinnej. Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že dodávateľ v Zmluve o pôžičke prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s Podmienkami a všeobecnými obchodnými podmienkami, čo má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv, nakoľko s týmito podmienkami povinná riadne oboznámená nebola. Ďalej povinná uvádza, že, že zmluva o pôžičke obsahuje dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú možno považovať za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/95/2013 zo dňa 19.06.2013), tiež považuje zmluvu o úvere za úžernícku, poukazuje na RPMN vo výške 52,59%, ktorej výšku považuje za rozpor s dobrými mravmi.

3./Súd po preskúmaní spisového materiálu a predložených listinných dôkazov zistil nasledovné. V danom prípade exekučné konanie začalo dňa 06.04.2010, kedy bola Zápisnica o Návrhu na vykonanie exekúcie spísaná u súdneho exekútora. Exekučným titulom, na podklade ktorého prebieha

exekúcia vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 15Er/406/2010 vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod č. EX 5558/10u, je rozhodcovský rozsudok sp. zn. CP 20731/09 zo dňa 15.12.2009 vydaný Rozhodcovským súdom zriadený pri Slovenskej hospodárskej komore s.r.o., ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 11.01.2010 a vykonateľnosť dňa 15.01.2010. Predmetným rozhodcovským rozsudkom bola povinnému (žalovanému) uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) dlžnú istinu vo výške 350,98 Eur, úrok vo výške 0,05 % denne zo sumy 350,98 Eur od 28.01.2008 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 35,10 eur, súdny poplatok 39,51 eur. Taktiež povinnej bola uložená povinnosť zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 83,70 eur. Vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala formulárová Zmluva o pôžičke č. 7092195838 (ďalej len „ZoÚ“) v spojení s Podmienkami k Zmluve o pôžičke uzatvorená medzi Consumer Finance Holding, a.s. IČO: 35923130 a povinným, na základe ktorej sa oprávnený ako veriteľ zaviazal poskytnúť povinnému ako dlžníkovi úver na nákup predmetu financovania - práčky vo výške 9590,- Sk s 52,59 % ročnou percentuálnou mierou nákladov, ktorý sa povinná zaviazala splácať v 15 mesačných splátkach v výške 838,- Sk. Oprávnený z dôvodu neplnenia povinnosti zo strany povinnej v zmysle zmluvy o pôžičke od zmluvy odstúpil a zároveň vyzval povinnú, aby v lehote do troch dní od doručenia uhradil celkovú istinu vo výške 11 732,- Sk na jeho bankový účet. Povinná dlžnú čiastku uhradila len čiastočne, a to tak, že ku dňu podania žaloby bola výška neuhradenej istiny dluhu 350,98 Eur.

4./V článku 15 Všeobecné ustanovenia bod 15.23 Podmienok Zmluvy o pôžičke je uvedené, že ak nedôjde medzi účastníkmi k dohode, akýkoľvek spor, nárok alebo rozpor vzniknutý zo Zmluvy o pôžičke rozhodne Stály rozhodcovský súd pri Asociácii bánk SR alebo Rozhodcovský súd pri Slovenskej hospodárskej komore s.r.o. alebo Rozhodcovský súd pri Slovenskej arbitrážnej komore s.r.o. Rozhodcovská doložka nebola v danom prípade individuálne dohodnutá alebo vyjednaná, keďže bola vopred zapracovaná do Zmluvy a povinná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť obsah tejto podmienky. Rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka je neprijateľná, pokiaľ nebola individuálne dojednaná a spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

5./ Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01. 04. 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6./ Podľa § 243d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 01. 2015, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

7./ Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.01.2015, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

8./Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, môže súd exekúciu zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

9./Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

10./Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK), účinného do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví:

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

11./Podľa § 45 ods. 2 ZoRK, účinného do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b) alebo c).

12./Podľa § 35 ZoRK, účinného do 31.12.2014 rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 ZoRK, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

13./Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy je v našom právnom poriadku obsiahnutá v § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Charakteristickým znakom týchto zmlúv je, že sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmien. Súd preto posúdil predmetný právny vzťah ako spotrebiteľský, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vzťahujú práve na taký druh zmlúv, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Ide o osobitnú ochranu v rámci ochrany spotrebiteľa, pričom § 53 Občianskeho zákonníka vymedzuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a rozlišuje, či boli individuálne dojednané alebo nie. Je teda dôležité, či spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred uzavretím zmluvy a to, či ich mal možnosť ovplyvniť. V tomto smere sa zabezpečuje ochrana najmä tým zmluvám, pri ktorých sa zmluvné podmienky pripravujú vopred, pri ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ich obsah. Z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že bola vopred pripravená oprávneným resp. právnym predchodcom, pre veľký počet spotrebiteľov, z čoho vyplýva, že povinná nemohla ovplyvniť jej obsah a zmluvné dojednania, ide o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorú možno označiť aj ako formulárovú, adhéznou a na spotrebiteľské vzťahy je potrebné aplikovať spotrebiteľské právne normy bez ohľadu na to, či došlo k tzv. voľbe práva, alebo či sa jedná o tzv. absolútny obchod. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je do 10.6.2010 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (s účinnosťou od 11.6.2010 je tento zákon zrušený zákonom číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov). Zákon č. 258/2001 Z. z. v ustanovení § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, a spotrebiteľom podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý Consumer Finance Holding, a.s. túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o pôžičke boli bez akýchkoľvek pochybností obchodné podmienky poskytnutia úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch, z článku 3 vyplýva, že zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa podľa smernice nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Consumer Finance Holding, a.s. mal v čase poskytnutia pôžičky dlhodobu v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov (výpis z obchodného registra) a v predmetnej exekúcii ide o vymáhanie pohľadávky oprávneného vzniknutej zo spotrebiteľskej zmluvy na základe exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok, pričom rozhodcovskú zmluvu si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je už vyššie špecifikovaná.

14./Uvedené skutočnosti sú zrejmé zo zmluvy o pôžičke a viedli súd k tomu, že podrobil súdnej kontrole rozhodcovskú doložku berúc do úvahy kritéria, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a teda, či rozhodcovská doložka začlenená v rámci podmienok štandardnej zmluvy nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53

ods. I Občianskeho zákonníka). Základné právo občana - spotrebiteľa na ochranu pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z Charty základných práv Európskej únie a ktorému korešponduje povinnosť štátu garantovať vysoký stupeň ochrany práv spotrebiteľov a postarať sa, aby spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky nezaťažovali (čl.6 ods. I smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica 93/13“). Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-40/08 ASTURCOM, čl. 51 judikoval dokonca, že čl. 6 smernice treba považovať za kogentné ustanovenie. Smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí, pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie o právnom a skutkovom stave, i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných podobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. Slovenský právny poriadok nielenže umožňuje, ale priamo ukladá v niektorých prípadoch aj bez návrhu zastaviť exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku. Takýmto postupu nebráni ani skutočnosť, že arbitráž prebehla za účasti spotrebiteľa a že spotrebiteľ nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 372/2011-18 zo dňa 13. 9. 2011 súvisiaceho s problematikou neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že: "Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať.". Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí poukázal aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku z 27. januára 1997 vydanom pod sp. zn. 3 Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že "súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej".

15./Z účinkov materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku existujú výnimky rovnako, ako z účinkov materiálnej právoplatnosti súdnych rozhodnutí. Typickým prejavom takejto výnimky je ustanovenie § 40 ZoRK o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ by totiž bolo ustanovenie § 35 ZoRK vykladané doslovne, potom by súd v konaní o tejto žalobe nemohol rozhodcovský rozsudok vôbec preskúmať, pretože by ním bol (v zmysle § 35 ZoRK v spojení s § 228 CSP.) viazaný. Vo vyššie uvedenom zmysle tak treba vykladať aj ustanovenie § 45 ZoRK. Toto ustanovenie v sebe zakotvuje osobitný prieskumný inštitút - prieskumnú právomoc exekučného súdu resp. súdu rozhodujúceho vo veci výkonu rozhodnutia. Účinky materiálnej právoplatnosti rozhodcovského rozsudku v zmysle § 35 ZoRK je potrebné na účely § 45 ZoRK vylúčiť vo vzťahu k exekučnému súdu. Exekučný súd je teda pri postupe podľa § 45 ZoRK oprávnený hľadiť na rozhodcovský rozsudok tak, akoby materiálne právoplatný nebol - nie je ním teda viazaný v zmysle § 228 CSP a môže ho preskúmať z hľadísk vyjadrených v § 45 ZoRK aj čo do jeho materiálnej správnosti. Môže teda skúmať, či sú tu dôvody na zastavenie uvedené v § 57 Exp., či sú tu nedostatky uvedené v § 40 písm. a) alebo b) ZoRK, alebo či rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Toto ustanovenie (§ 45 ZoRK) potom treba považovať za to zákonné zmocnenie, ktoré umožňuje exekučnému súdu jeho skúmanie. Toto skúmanie je exekučný súd oprávnený vykonávať tak, ako keby tu žiadny rozhodcovský rozsudok nebol, teda tak, ako by to mohol urobiť súd, keby sám rozhodoval o týchto otázkach. Môže preto samostatne posúdiť, či vec je spôsobilá na rozhodovanie v rozhodcovskom konaní (§ 1 ods. 1 ZoRK), či v tej istej veci bolo už vydané právoplatné rozhodnutie súdu alebo rozhodcovského súdu, ďalej posúdiť obsah povinnosti uloženú rozhodcovským rozsudkom z hľadiska jej objektívnej možnosti, či nejde o plnenie právom nedovolené alebo priečiace sa dobrým mravom, ktoré sa dajú definovať, ako pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom.

16./Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre

docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, resp. zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy (§ 39, § 53 ods. 5, § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 ZRK). Iba tak môže súd naplniť cieľ čl. 6 ods. 1 smernice - postarať sa o to, aby spotrebiteľov nekalé podmienky v záujme vyššej kvality života bežných ľudí nezaväzovali.

17./Súd zastáva názor, že ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste.

18./Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu arbitrom rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Častokrát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je predsa len význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v krízových situáciách a vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva arbitrom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená. Nejde teda v prípade rozhodovania rozhodcom o výkon verejnej moci. Porovnaj tiež nález ÚS ČR IV.ÚS 174/02, v ktorom sa judikuje: „rozhodčí soud není orgánem veřejné moci a tudíž ani jeho rozhodčí nálezy nemohou být rozhodnutím orgánu veřejné moci...Jeho moc tedy není delegovaná svrchovanou moci štátu, ale pochází od soukromé vlastní moci strán určovat si svůj osud“. Súd zastáva názor, že ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú plne namieste. Súd ďalej poukazuje na to, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. To je pravdepodobne aj najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu.

19./V danom prípade súd po dôkladnom preskúmaní dôvodnosti návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol podľa § 58 ods. 1 a § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 2 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní tak, že exekúciu zastavil v celom rozsahu, nakoľko rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom.

20./Obdobný názor vyslovil i Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, kde okrem iného uviedol aj, že: „...Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu „rozhodnutia“ nevykonateľného, majúceho účinky paktu...“

21./Z vyššie uvedených dôvodov a na základe citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto uzneseniu je prípustné v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia podať sťažnosť na tunajšom súde.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.